

Казахъ му, че и безъ това въ най-скоро време ще потегля отъ тукъ за Прага, блаженъ е животътъ въ университета. Вацовъ по никой начинъ не вѣрваше, че азъ нищо не зная (Стоилова не съмъ виждалъ отъ вторникъ), ала се убеди.

На 11 ч. отидохъ на разузнаване право у Стоилова въ княжеската канцелария. Въ министерствата пълна *débandade* [безредие], не се работи нищо. По улицитъ хората, ако и малко, тропатъ съ кжситъ си крачка и жестикулиратъ, *garî nantes in gurgite vasto* [рѣдки плувци надъ пространната пропастъ]. Срѣщамъ Шишеджиева, сега полицмейсторъ. „Мога ли сега да ви честитя“, „за Прага ли? Азъ на 1 юлий заминавамъ за Прага въ университета“. „Не, тука. Вие не искате нищо да кажете. Следъ нѣколко часа ще го знаемъ“.

Въ княжеската канцелария е пълно съ хора. Моту пишеше на масата на Стоилова, адютантитъ шѣтахъ насамъ натамъ, Ради Ивановъ отъ пощата и началникътъ на телеграфа и т. н. Стоиловъ накжсо ми изложи положението. Князътъ издалъ прокламация къмъ българитъ — печатана на български и французски (въ печатницата на „Български гласъ“)*) При сегашнитъ обстоятелства не можелъ да управлява по-нататъкъ, България е дескредитирана предъ Европа, вътре недоволство и кипежъ, щѣлъ да свика Велико народно събрание, което да помисли за поправка—иначе той е готовъ да сложи управлението отъ плещитъ си, като смѣта, че е изпълнилъ задачата си. Прокламацията още не била разпратена. Еренротъ щѣлъ да бѣде министъръ-председателъ и на вътрешнитъ работи, Стаматовъ на правосъдието, Желѣзковичъ на финанситъ: на Сарафова и Стойчова било предложено да останатъ. Това правителство щѣло да бѣде временно безъ най-необходимитъ промѣни до Събранието, около три месеца. Ако тѣзи двамата не се съгласѣли, азъ съмъ щѣлъ да управлявамъ просвѣтата à la Rogge, а Стоиловъ външното министерство. Храновъ телеграфически е повиканъ тукъ отъ Бѣлградъ за главенъ секретаръ на министерството на външнитъ работи. Подбудитъ „*der Radau im ganzen Lande* [кипежътъ въ цѣлата страна]. Славейковъ самъ въ своята наивностъ призналъ, какъ назначавали окржжнитъ съвети, пълно било съ адреси, оплаквания. Князътъ още лани, както си спомняме, на пжтъ за Русия, мислѣше върху това,

Генералъ Еренротъ

*) Въ дневника е приложенъ 1 екз. отъ тази прокламация на български, може би единствениятъ запазенъ до сега у насъ.